Путівник серією «Наступники»

Боги

Перші

Ахаз — бог світла та початків
Серафина — богиня зірок та снів
Анела — богиня дня, сонця та вогню
Арій — бог смерті та завершень
Фелін — богиня мудрості та кмітливості
Селеста — богиня місяця та неба

Нижчі

Зінта — богиня магії та чаклунства
Сірана — богиня кохання та плодючості
Саргон — бог війни та хоробрості
Пакс — бог миру та спокою
Сайлас — бог землі та суші
Рей — бог пір року
Ніт — бог творчості
Анагіта — бог моря, води та льоду
Резельда — богиня зцілення
Сефарина — богиня вітрів та повітря
Грасіль — бог емпатії

Початок

У всьому має бути рівновага.
Початки та завершення.
Світло й пітьма.
Вогонь і тіні.
Небо, море, землі.

Так само й зі світами. Їх створили істоти, які постали з Хаосу.

Серед них шестеро Перших: Фелін — богиня мудрості та кмітливості; Селеста — богиня неба та місяця; Анела — богиня дня, вогню та сонця; Серафина — богиня зірок і снів; Ахаз — бог початків; та Арій — бог завершень.

Першими з'явилися Ахаз та Арій. Вони стали наймогутнішими з богів і спільно підтримували рівновагу. Початок створював. Завершення судило.

Перші боги створили богів Нижчих. Ті, вирушивши поміж зірок, засновували у світах власні володіння й підтримували рівновагу. З ними світи росли і процвітали. Деякі розвивалися швидше. Деякі мали більшу прихильність. Деякі занепали, деякі було забуто.

Створювалися нові істоти та розсіювалися по світах. Інших сотворених тримали поряд. Але що більше їх з'являлося, то більше зростала напруга поміж богів. Рівновага сил порушилась, і боги почали створювати істот зі смертними — напівбогів, чиє

потомство стало їхніми наступниками. Потім з'явився страх, що один із цих родів стане могутнішим за інші, тому було укладено угоду. Напівбогів більше не створювали, а наступників з усіх світів було перенесено в один. Створений саме для того, щоб там вони жили та множились. У тому світі наступникам подарували смертних, які мали виконувати буденну роботу, потрібну для виживання. Також їм подарували технології з найрозвиненіших світів.

І їм подарували фейрі.

Істот, створених для врівноваження сили богів, яка текла в крові наступників. Сили завеликої, щоб залишити її без нагляду. Магія в крові фейрі живила міць наступників, і тому нащадкам богів доводилося покладатися на фейрі. В обмін на те, що фейрі стали джерелом сили, їм було дано власні дари — одну із чотирьох стихій. Вони отримали гостріші відчуття та триваліше життя. Усе це було дано богами, аби фейрі мали змогу наглядати за наступниками та берегти їхні роди.

Тоді боги покинули той світ, погодившись ніколи більше туди не втручатись.

З часом серед зірок запанував Хаос. Точилися війни, і рівновага похитнулася. Деякі світи було знищено. Деякі — полишено. Деякі переродилися.

Але боги — мінливі істоти, і те, що належить забуттю, ніколи забутим не лишається.

ЧАСТИНА ПЕРША

ЖИТТЯ МАЄ ДАВАТИ

1

ТЕССА

— І си шоколад, сховавшись у ніші?

Почувши тихий голос, Тесса завмерла, не донісши солодощі до рота. Вона думала, що добре заховалася. Виявляється, що ні.

Ех.

Дівчина швидко розвернулася, ховаючи ласощі за спиною. Даремно. Він уже побачив.

— Я, е-е…

Вона замовкла, побачивши того, хто до неї звернувся. У темно-смарагдових очах, які її вивчали, здавалося, ледь помітно клубочилася темрява, а повні губи трохи скривилися. Смоляно-чорне волосся було надто розпатланим як для урочистого заходу, на який усі прийшли, і кілька пасом спадало на лоб, торкаючись темних брів. Руки тримав у кишенях чорних штанів, ідеально припасованих, як і чорна сорочка та чорна жилетка, що облягали торс. Він не вдягнув піджак від костюма, на відміну від інших чоловіків, які поступово прибували на захід. Два верхні ґудзики його сорочки було розстебнуто. І жодної краватки.

Цей вечір, безумовно, вимагав краватки.

Він схилив голову набік, і Тесса важко сковтнула — раптом у роті пересохло. *Оте*, що сиділо в ній, підвело голову, але дівчина його притлумила. Ще цього бракувало.

— Тобі недобре? — запитав він. Не тому, що якось переймався її самопочуттям. Власне, мало хто переймався нею, і в його голосі чулося явне роздратування.

Саме воно вивело Тессу зі ступору. Вона швидко схилила перед ним коліно. Боги. Він наступник, а вона просто стояла й дивилася на нього. Прекрасно. Коли дівчина розповість Ленгу, той сміятиметься аж до ранку.

— Прошу пробачення, — прошепотіла вона, силкуючись, щоб її слова звучали щиро, і не зводячи очей із його чорних черевиків.

— Можеш підвестися, — нетерпляче мовив наступник.

Ну, легко сказати. Її сукня облягала фігуру так само, як і його пошитий на замовлення одяг. Напевно, їй у житті більше не випаде нагода вдягти щось таке елегантне. Один рукав спускався до зап'ястка, а інша рука була відкрита від плеча до кінчиків пальців. Сукня спадала до ніг, і вже не раз цього вечора дівчина зашпортувалась у цьому клятому вбранні. Зріст, нижчий за середній, не полегшував справу, навіть із десятисантиметровими підборами, які довелося взути. Сукня була чорною з прозорою смарагдово-зеленою накидкою, прикрашеною чорними намистинами, що виблискували в мерехтінні канделябрів.

Канделябри зі свічками, а не ліхтарі й електрика, як у всіх будівлях шести царств Девраму. Адже… Відверто кажучи, Тесса ніколи не розуміла, чому в Пантеоні немає жодних досягнень сучасності, окрім мобільних телефонів. Але навіть ці пристрої належало перевести в спеціальний режим, який дозволяє тільки вхідні дзвінки. І нічого більше. Це нібито бажання вшанувати скромний початок світів, яке Тесса завжди вважала досить безглуздим. Боги не переймаються своїм світом. Чому б їм хвилюватися, чи є в Пантеоні елементарне освітлення?

Раптом перед її обличчям з'явилася рука, і дівчина здивовано поглянула на наступника.

— Ну? — запитав він, поворушивши пальцями. — Як я розумію, підвестися в цій сукні буде нелегко, особливо якщо ти, схоже, не хочеш відкласти шоколадку.

Тесса відчула, як щоки запалали, але повільно взялася за простягнуту долоню. Він обхопив її пальці й потягнув угору. Коли вона спробувала вирватися, стиснув ще сильніше.

— Чому ти тут сама, окремо від інших фейрі? — запитав оманливо тихим і безневинним голосом. Він не примушував її зачаруванням, яке міг застосувати наступник, але був від примусу недалеким.

Тесса знала, що не мала б бути тут. Декс розізлиться. Не стільки через те, що вона відійшла, скільки через те, що не попередила його, тож він не міг приєднатися до неї.

— Я саме…

— Наполегливо раджу не брехати мені, — холодно зауважив наступник.

— Я й не збиралася, — відрізала дівчина, і він звів брови, почувши ці слова.

Вона зітхнула про себе. Ось чому Декс ніколи не пускав її саму. Вона чудово вміє пересуватися непомітно й пробиратися в місця, куди їй заходити не варто, але інколи буває досить імпульсивною.

Гаразд, дуже часто.

— Я шукала, де його з'їсти, не ділячись ні з ким, — сказала Тесса, махаючи в наступника перед носом шматком шоколаду. Друга її рука досі лежала в його долоні.

Він просто дивився на неї, наче не знав, що відповісти.

— Ось чому я ховаюся в ніші, — додала дівчина, починаючи непокоїтися через його мовчання. Закриті простори були для неї нестерпні. Вона не полізла б у цю нішу, але ж коли немає вибору… — Мабуть, я просто, е-е… повернуся в головну залу? — сказала, намагаючись висмикнути пальці, але наступник тільки стиснув їх ще міцніше.

— Це був би розумний вчинок, — погодився він.

— Що ж, тоді мені потрібна моя рука.

Однак замість того, щоб відпустити її, він підійшов ближче, ще більше затискаючи дівчину в ніші.

— Ти призначена стати Обраною?